

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie z wniosku **P.D.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 października 2015r. sygn. akt II AKa [...] /15 zmieniającego wyrok Sąd Okręgowy [...] w W. z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt V K [...] /13

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 maja 2018r.,

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k.

**1. oddalić wniosek,**

**2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego  
obciążyć skazanego.**

### UZASADNIENIE

**P.D.** wyrokiem Sąd Okręgowy [...] w W. z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt V K [...] /13 został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 13 lipca 2007 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził „D...” Sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci ciągnika siodłowego Mercedes Benz Actros MP o nr rej. [...] i nr nadwozia [...], o wartości 231.800 złotych w ten sposób, że jako Prezes Zarządu Spółki z o.o. „F...” z/s w W., przedkładając w celu udokumentowania kondycji finansowej ww. Spółki m.in. zeznanie CIT-8 za 2006 rok, którego adresatem był Urząd Skarbowy [...], a które do tego Urzędu nigdy nie

zostało złożone, zawarł w dniu 13 lipca 2007 roku z „D...” Sp. z o.o. z/s w W. umowę finansowania operacyjnego ww. ciągnika siodłowego, wprowadzając pracowników leasingodawcy w błąd, co do rzetelności przedłożonego zeznania CIT-8 oraz zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, tj. popełnienia przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Za tak opisany i zakwalifikowany czyn Sąd Okręgowy wymierzył oskarżonemu karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych, zaś na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu zajmowania w spółkach prawa handlowego funkcji prezesa zarządu na okres 3 lat.

Wyrok zaskarżony został apelacją obrońcy oskarżonego.

Sąd Apelacyjny w W. wyrokiem z dnia 14 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II AKa [...] /15 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności obniżył do roku i 4 miesięcy. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 16 stycznia 2018r., obrońca skazanego na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. i art. 542 § 1 k.p.k. złożył wniosek o wznowienie postępowania i uchylenie obu wyroków zapadłych w sprawie.

Prokurator Prokuratury Krajowej pismem z dnia 28 lutego 2018 r. wniósł o oddalenie wniosku.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez obrońcę skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wynika z uzasadnienia tego wniosku, powodem jego złożenia było wydanie dwóch opinii sądowo – psychiatrycznych, które w ocenie obrony stanowią nowy dowód w sprawie.

Powyższe jednak, w żaden sposób nie może być postrzegane jako okoliczność wskazana w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., a więc stanowiąca przesłankę do wznowienia postępowania.

Z jednej strony nie ma ona bowiem charakteru nowego faktu, który w sprawie ujawnił się dopiero obecnie, a wiązał się z czasem zaistnienia przypisanego czynu – stan zdrowia skazanego znany był zarówno jemu, jak i jego

obrońcy. Nie podnosili oni przed Sądami żadnych okoliczności z tym związanych. Skazany w tym czasie miał stałą pacę, funkcjonował w społeczeństwie, nie zgłaszał jakichkolwiek zaburzeń stanu swego zdrowia. Próba samobójcza podjęta w wieku 17 lat nie miała wpływu na jego życie zawodowe ani rodzinne. Podobnie wypadek, któremu uległ w 2007 r., który spowodował leczenie w związku z doznany wstrząśnieniem mózgu. Skazany przebywał wówczas w szpitalu, był diagnozowany i nie wiązało się to z zaleceniami do podjęcia leczenia psychiatrycznego.

Z drugiej zaś strony, dołączone do wniosku dwie opinie sądowo – psychiatryczne z dnia 6 czerwca 2016 r i 31 marca 2017 r. zgodnie wskazują na występujące u skazanego zaburzenia o charakterze depresyjno – lękowym. Są to zatem zaburzenia, które wprost należy wiązać z faktem odbywania kary pozbawienia wolności i jej przebiegiem. Okoliczności te wpłynęły już na przerwanie odbywania kary. Brak jednak jakichkolwiek powodów, aby przyjmować w oparciu o treść ujawnionych opinii, że skazany w chwili popełniania zarzucanego mu czynu miał zniesioną lub ograniczoną zdolność do rozumienia znaczenia przypisanego mu zachowania, czy pokierowania swoim postępowaniem.

Warto zwrócić też uwagę na znajdującą się w aktach kopię obszernej opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 13 lipca 2017 r. (k. 293 – 308), w której biegli diagnozując w sprawie skazanego o podobnym charakterze do tej, o której wznowienie wnosi (zarzuty z art. 258 § 3 k.k., art. 273 k.k. oraz 299 § 1 i 5 k.k.) wyrazili swój bardzo krytyczny stosunek do przywołanych wyżej opinii i wprost wskazali, że P.D. nie jest chory psychicznie obecnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie (zarzucano mu popełnienie czynów w okresie od lutego do grudnia 2011 r.). Wykluczyli też aby skazany był upośledzony umysłowo, a także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę jego poczytalności.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł o oddaleniu wniosku.

Wnioskodawcę obciążono kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

at